

# 1. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi Sonuç Bildirgesi



Türk Tabipleri Birliği adına İstanbul Tabip Odası'nca düzenlenen I. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi «İş Kazaları», «Meslek Hastalıkları», «İşçi Sağlığının Sosyo-Ekonomik Temelleri» başlıklı 3 panel ve bildirgenin sunulup tartışılması ile sona ermiştir.

İşçi sağlığı sorununun sosyo-ekonomik yapının, varolan üretim biçiminin bir yansıması, siyasî nitelikte bir sorun olduğunu ve işçilerin sağlığının kâr dürtüsü ile çeliştiğini saptayan Kongrede şu noktalar üzerinde anlaşma sağlanmıştır.

1 — İşçi Sağlığı sorunu bir alinyazısı, dikkatsizlik, ihmalkârlık sorunu değildir. Sorun emperyalizme bağımlı az gelişmiş kapitalist bir ülkenin genel sağlık sorunları, üretim teknolojisi, malların sağlığa uygun koşulları, işçinin çalışma koşulları, yaşama koşulları ve sosyal güvenlik, gelir bölüşümü, işsizlik, eğitim, kadın işçiler, çırak ve genç işçilerin sorunları ile içiçe ele alınması gereken, çok yönlü bir sorundur.

2 — II. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi'nin DİSK, TTB, TMMOB, TBB, TÜTED ve diğer meslekî odalarla birlikte hazırlanması, bu Kongrede sendikalar aracılığı ile işçilere bildirge sunma olanağı sağlanması temenni edilmiştir.

Yine bu örgütler arasında işçi sağlığının ülke çapında ortaklaşa bir biçimde ele alınması amacı ile daimi bir komite kurulması uygun görülmüştür. Bu komitenin ileride bir İşçi Sağlığı Enstitüsü kurulmasına yönelik çalışması uygun bulunmuştur.

3 — Çalışma Bakanlığı'nın bünyesinde oluşturulan Ulusal Düzeyde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulu malî ve idarî özerkliği olan, işyerini durdurmada ve kapatmada yaptırım gücüne sahip bir kuruluş olarak yasalaşmalıdır.

4 — ILO'nun işçi sağlığına ilişkin tavsiye kararlar ve sözleşmeleri onaylanmalı ve hayata geçirilmelidir.

5 — Varolan işyeri hekimlerinin işverenlere bağımlılığı ortadan kaldırılmalıdır.

6 — İş Yasası'nın işçi sağlığı ile ilgili maddeler ve bu maddelere ilişkin ceza hükümleri yeniden gözden geçirilmelidir. İş Kazaları ve Meslek Hastalıklarına yol açan üretim aracı sahipleri için ağır hapis de dahil cezalar getirilmelidir.

İş Yasası ve ilgili tüzük ve yönetmelikler çalışma ortamının iyileştirilmesi açısından özellikle çalışma haftası, fazla mesai, vardiya çalışmaları, üretimin hızı, fiziksel, kimyasal, biyolojik ve psiko-sosyolojik etkenler açısından yeniden gözden geçirilmelidir.

8 — İşin organizasyonu, işin içeriği ve iş süresi konularında, sendikaların, ilgili meslek kuruluşlarının etkin olması sağlanmalı, bu uygulamaları yasa ve tüzüklere geçirilmelidir.

9 — Hamile ve yeni doğum yapmış kadın işçiler için özel önlemler getirilmeli, kadın işçilerin fazla çalışmaya zorlanmaları ve gece çalışmaları yasaklanmalıdır.

10 — Çıraklar ve genç işçiler üzerindeki baskılara son verilmesi, çırakların eğitimi sağlanmalıdır.

11 — Tarım ve orman işçileri İş Yasası kapsamına alınmalı ve sigortasız işçi bırakılmaması amaçlanmalıdır.

12 — İşçi sağlığı çalışmalarında şu ilkeler temel alınmalıdır.

a) İşçi sağlığı konusunda önce sağlık, sonra ürün ve makina düşünülmeli, işçinin ve ailesinin yaşamı ana amaç olmalıdır.

b) Çalışmalar yalnızca tedavi edici hizmetleri, tazminatlar, değil, nedenleri ortadan kaldırmayı amaçlamalıdır.

c) Önlemler, insan doğasının doğurduğu hatalara değil nesnel ve teknik nedenlere yönelik olmalıdır. İşçinin en dikkatsiz anında bile kaza yapmasına olanak sağlamayan koşullar yaratılmamalıdır.

d) Dikkatsizlik işçilerde değil, sistemde aranmalıdır.

e) Önlemler alınırken işçi-tüketici-doğa bütünlüğü unutulmamalı, hammaddeler üretim süreci, ortaya çıkan ürünler, hayvanlar ve bitki topluluğu, atmosfer, su... kısacası çevre hep birlikte ele alınmalıdır.

f) Önlemler daha işyeri projeleri döneminde ele alınmalı, işyerinin konumu, üretim süresi, kullanılacak hammadde ve makinaların seçimi sırasında en uygun koşullar tercih edilmelidir.

g) İşçiler Meslekî Hastalıklara yolaçan zararlı kimyasal maddeler ortamından çekilmeli, «kapalı sistem» tozlu yerlerde «yaş çalışma sistemi» uygulanmalıdır.

h) Varolan ve piyasaya sürülen kimyasal maddeler insan sağlığı açısından titizlikle incelenmelidir.

i) İşçilere sürekli eğitimle üretim süreci, hammadde ve ortaya çıkan ürünler hakkında gerçek bilgiler verilmeli, işçiler hangi koşullar altında ne ile çalıştıklarını bilmelidirler.

j) Sürekli bakım ve araştırma ile üretim süreçlerindeki ve ürünlerdeki gelişmeler izlenmeli, işyerlerinde neden-sonuç ilişkileri içinde İş Kazaları ve Meslek Hastalıkları kayıtları tutulmalı ve bu kayıtlar yaratıcı bir biçimde değerlendirilmelidir.

k) İşçilere, yetenek ve ilgilerine uygun iş verilmelidir.

l) Çalışma ortamında her türlü ruhsal baskı ve sinirsel gerginliğe yol açan çalışma biçimlerine son verilmelidir.

13 — İşçi sağlığı sorunu gerçek anlamda üretimin toplumsal oluşu ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişkinin ortadan kalkacağı bir üretim biçiminde çözümlenecektir. Ancak bugün için demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi içinde işçi sağlığı konusunda daha ileri mevziler kazanmak için yoğun bir mücadele verilmelidir. Bu mücadele, başta işçi sendikaları olmak üzere tüm meslekî kuruluşların ve örgütlerin, tüm demokratik güçlerin ortaklaşa mücadelesi olarak sürdürülmelidir.

### I. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi Tertip Komitesi

## TÜRK ONKOLOJİ DERNEĞİ

18 - 20 Mayıs 1979

### II. Kemik Tümörleri Simpozyumu İstanbul Dişhekimliği Fakültesi

Başvuru adresi :

Dt. A. Sedat Çöloğlu

Simpozyum Genel Sek.

İstanbul Dişhekimliği Fakültesi  
Çapa/İSTANBUL